

चित्रं पश्यन्तु, चिन्तयन्तु, वदन्तु।

१. चित्रे वृद्धः कम् उपदेशं करोति?
२. चित्रे बालाः किं चिन्तयन्ति?
३. भवतां ज्ञातानि सुभाषितवाक्यानि वदन्तु?

9. एकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना।
वासितं तद्वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा॥

प्रतिपदार्थाः

यथा	-	ఏ విధంగానైతే
पुष्पितेन	-	పుష్పించిన
सुगन्धिना	-	సువాసన కలది అయిన
एकेनापि	-	ఒకే ఒక్క
सुवृक्षेण	-	మంచి చెట్టు చేత
तत् वनं सर्वम्	-	ఆ వనమంతా
वासितम्	-	పరిమళభరితమౌతుందో
(तथा	-	అదేవిధంగా)
सुपुत्रेण	-	మంచి కుమారుని చేత
कुलम्	-	వంశం
वासितं भवति	-	ప్రసిద్ధి చెందుతుంది

भावः - ఒక అడవిలో విరబూసిన, సువాసనలు వెదజల్లే ఒకే ఒక్క చెట్టు పంచే సువాసనలతో అడవంతా ఎలా పరిమళిస్తుందో, అదే విధంగా మంచి కుమారుని చేత వంశం కూడా కీర్తిని పొందుతుంది.

२. युक्तियुक्तं वचो ग्राह्यं बालादपि शुकादपि।
अयुक्तं नैव च ग्राह्यं साक्षादपि बृहस्पतेः॥

प्रतिपदार्थाः

बालाद् अपि	-	చిన్న పిల్లవాడి నుండి అయినా
शुकाद् अपि	-	చిలుక నుండి అయినా
युक्तियुक्तम्	-	యోగ్యమైన
वचः	-	మాట
ग्राह्यम्	-	స్వీకరించదగినది
साक्षात्	-	నేరుగా
बृहस्पतेः अपि	-	బృహస్పతి నుండి అయినా
अयुक्तम्	-	యోగ్యం కాని
वचः	-	మాట
न ग्राह्यम्	-	స్వీకరించదగినది కాదు

भावः - యోగ్యమైన మాట బాలుడు చెప్పినా వినాలి. చిలుక చెప్పినా వినాలి. యోగ్యం కాని మాట సాక్షాత్తూ దేవగురువైన బృహస్పతి చెప్పినా వినకూడదు.

౩. తారాణాం భూషణం చంద్రః నరాణాం భూషణం శ్రమః।
छात्राणां भूषणं विद्या शीलं सर्वस्य भूषणम्॥

ప్రతిపదార్థా:

తారాణామ్	-	నక్షత్రాలకు
చంద్రః	-	చంద్రుడు
భూషణమ్	-	అలంకారం
నరాణామ్	-	మానవులకు
శ్రమః	-	కష్టపడి పనిచేయుట
భూషణమ్	-	అలంకారం
छात्राणाम्	-	విద్యార్థులకు
विद्या	-	చదువు
भूषणम्	-	అలంకారం
सर्वस्य	-	ప్రతి ఒక్కరికీ
शीलम्	-	మంచి నడవడిక
भूषणम्	-	అలంకారం

भाव: - నక్షత్రాలకు చంద్రుడు అలంకారం. మానవులకు కష్టపడి పని చేయడమే అలంకారం. విద్యార్థులకు చదువే అలంకారం. మంచి నడవడిక అనేది ప్రతి ఒక్కరికీ అలంకారం.

౪. उद्यमः साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः।
षडेते यत्र वर्तन्ते तत्र देवस्सहायकः॥

ప్రతిపదార్థా:

उद्यमः	-	ప్రయత్నం
साहसम्	-	సాహసం
धैर्यम्	-	ధైర్యం
बुद्धिः	-	బుద్ధి
शक्तिः	-	శక్తి
पराक्रमः	-	పరాక్రమం
एते षट्	-	ఈ ఆరు
यत्र	-	ఎక్కడైతే
वर्तन्ते	-	ఉంటాయో
तत्र	-	అక్కడ
देवः	-	దేవుడు
सहायकः	-	సహాయకుడిగా
भवति	-	ఉంటాడు

भाव: - ప్రయత్నం, సాహసం, ధైర్యం, బుద్ధి, శక్తి, పరాక్రమం అనే ఆరు గుణాలూ ఎవరికీ ఉంటాయో వారికి భగవంతుడు సహాయం చేస్తాడు.

౫. సత్యం బ్రూయాత్ ప్రియం బ్రూయాత్ న బ్రూయాత్ సత్యమప్రియమ్!
ప్రియం చ నానృతం బ్రూయాత్ ణ ధర్మః సనాతనః॥

ప్రతిపదార్థా:

సత్యమ్	-	నిజాన్ని
బ్రూయాత్	-	చెప్పాలి
ప్రియమ్	-	ఇష్టమైన దానిని
బ్రూయాత్	-	చెప్పాలి
అప్రియమ్	-	ఇష్టం కాని
సత్యమ్	-	నిజాన్ని
న బ్రూయాత్	-	చెప్పగూడదు
చ	-	మరియు
ప్రియమ్	-	ఇష్టమైనదే అయినా
అనృతమ్	-	అసత్యం
న బ్రూయాత్	-	చెప్పకూడదు
ణః	-	ఇది
సనాతనః	-	పూర్వం నుండి వస్తున్న
ధర్మః	-	ధర్మం

భావ: - ఎల్లప్పుడూ నిజమే చెప్పాలి. ఎదుటి వాళ్ళకు ఇష్టమైనదే చెప్పాలి. ఇష్టం కాని నిజాన్ని చెప్పకూడదు. అలాగే ఇష్టమైనవే అయినా అసత్యాలను కూడా చెప్పకూడదు. ఇది పూర్వం నుండి వస్తున్న ధర్మం.

౬. మార్గో దేయో వాహనాయ గవే రాజ్ఞే హ్యచక్షుషే!
వృద్ధాయ భారతప్తాయ గర్భిణ్యే బాలకాయ చ॥

ప్రతిపదార్థా:

వాహనాయ	-	వాహనానికి,
గవే	-	ఆవుకు,
రాజ్ఞే	-	రాజుకు,
అచక్షుషే	-	కళ్ళు లేనివానికి
వృద్ధాయ	-	ముసలివానికి
భారతప్తాయ	-	బరువు మోస్తూ బాధపడుతున్నవానికి (వస్తున్నవానికి)
గర్భిణ్యే	-	గర్భవతి అయిన స్త్రీకి
చ	-	మరియు
బాలకాయ	-	చిన్న పిల్లవానికి
మార్గః	-	దారి
దేయః	-	ఇవ్వాలి.

భావ: - వాహనానికి, ఆవుకు, రాజుకు, కళ్ళులేని వానికి, ముసలివానికి, బరువుమోస్తూ కష్టంగా వస్తున్నవానికి, గర్భవతి అయిన స్త్రీకి మరియు చిన్న పిల్లవానికి దారి ఇవ్వాలి. అనగా మనం దారిలో వెళుతున్నప్పుడు వీరు తారసపడితే ముందుగా వారిని పంపించి మనం వెళ్ళాలి.

౭. స్వగృహే పూజ్యతే మూర్ఖః స్వగ్రామే పూజ్యతే ప్రభుః।
స్వదేశే పూజ్యతే రాజా విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే॥

ప్రతిపదార్థాః:

మూర్ఖః	-	మూర్ఖుడు
స్వగృహే	-	తన ఇంటిలో
పూజ్యతే	-	పూజించబడతాడు / గౌరవించబడతాడు
ప్రభుః	-	నాయకుడు
స్వగ్రామే	-	తన గ్రామంలో
పూజ్యతే	-	పూజించబడతాడు
రాజా	-	రాజు
స్వదేశే	-	తన దేశంలో
పూజ్యతే	-	పూజించబడతాడు
విద్వాన్	-	పండితుడు
సర్వత్ర	-	అంతటా
పూజ్యతే	-	పూజించబడతాడు

భావః - మూర్ఖుడు తన ఇంటిలో మాత్రమే గౌరవం పొందుతాడు. ఒక గ్రామాధికారి తన గ్రామంలో మాత్రమే గౌరవం పొందుతాడు. రాజు తన దేశంలో మాత్రమే గౌరవం పొందుతాడు. అయితే ఒక పండితుడు తన ఇంటిలో, గ్రామంలో, దేశంలో, విదేశాలలో, అన్నిచోట్లా గౌరవం పొందుతాడు.

एतानि कुर्वन्तु

१. शृण्वन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

अ. चित्रेषु के के किं किं कुर्वन्ति ?

आ. चित्रे मानवः किमर्थं पर्वतं खनति ?

इ. सुगन्धिनां केषाञ्चन पुष्पाणां नामानि वदन्तु ?

२. पठन्तु, अवगच्छन्तु, व्यक्तीकुर्वन्तु

अ. अधः दत्तानि पदानि पठन्तु। पाठे अन्विष्य तानि रेखाङ्कितानि कुर्वन्तु। पदकोशं दृष्ट्वा अर्थान् अवगच्छन्तु।

सुगन्धिना

सुपुत्रेण

ग्राह्यम्

अयुक्तं

पृथिव्याः

सहायकः

सत्यमप्रियं

सनातनः

ह्यचक्षुषे

भारतप्ताय

विद्वान्

पूज्यते

आ. सर्वान् श्लोकान् सस्वरं गायन्तु।

इ. श्लोकानां भावं पठित्वा स्वीयवाक्यैः वदन्तु।

ई. पाठे बहुवारम् आगतानि पदानि अत्र लिखन्तु।

.....

उ. पाठगताः श्लोकाः विभक्तिसम्बद्धाः। कस्मिन् श्लोके का विभक्तिः अधिकतया आगता इति लिखन्तु। तस्मिन् श्लोकेऽपि निर्दिष्टविभक्तिसूचकानि पदानि लिखन्तु।

श्लोकः

विभक्तिः

विभक्तिपदानि

उदा॥ प्रथमश्लोकः

तृतीया

वृक्षेण, पुष्पितेन, सुपुत्रेण

३. लेखनं, स्वीयरचना

अ. पठन्तु, लिखन्तु

१. सुपुत्रेण कुलं कथं शोभते ?

२. सनातनधर्मः किं वदति ?

३. देवः कस्य सहायकः भवति ?

४. केषां कृते मार्गः देयः ?

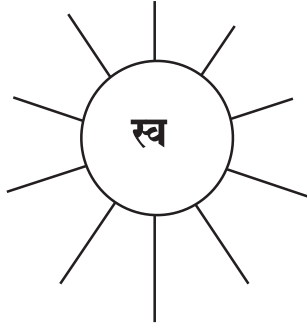
आ. चिन्तयन्तु, लिखन्तु

१. एतस्मात् पाठात् भवता गृहीतं हितमुद्दिश्य लिखतु।
२. कीदृशकार्याणि करणीयानि? कीदृशकार्याणि न करणीयानि?

४. पदजालाभिवृद्धिः, भाषाक्रीडाः

अ. 'स्व', 'सु' इति शब्दद्वयम् उपयुज्य नूतनपदानि स्वयन्तु।

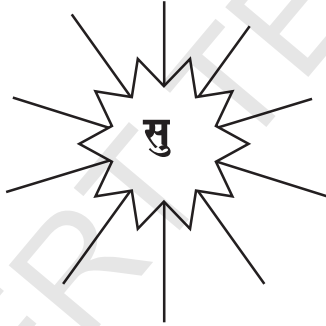
उदा - स्वागतम्

.....

.....

.....

.....

उदा - सुकुमारः

.....

.....

.....

.....

आ. अधः दत्तेभ्यः पदसमूहेभ्यः अयुक्तं पदं बहिष्कुर्वन्तु।

- अ. चन्द्रः, ताराः, रात्रिः, सूर्यः
- आ. वृक्षः, पुष्पम्, फलम्, जलम्
- इ. उद्यमः, पराक्रमः, अलसत्वम्, साहसम्
- ई. कविता, सुभाषितम्, हितोपदेशः, नीतिश्लोकः

इ. पट्टिकायां दत्तानि पदानि उपयुज्य वाक्यानि लिखन्तु।

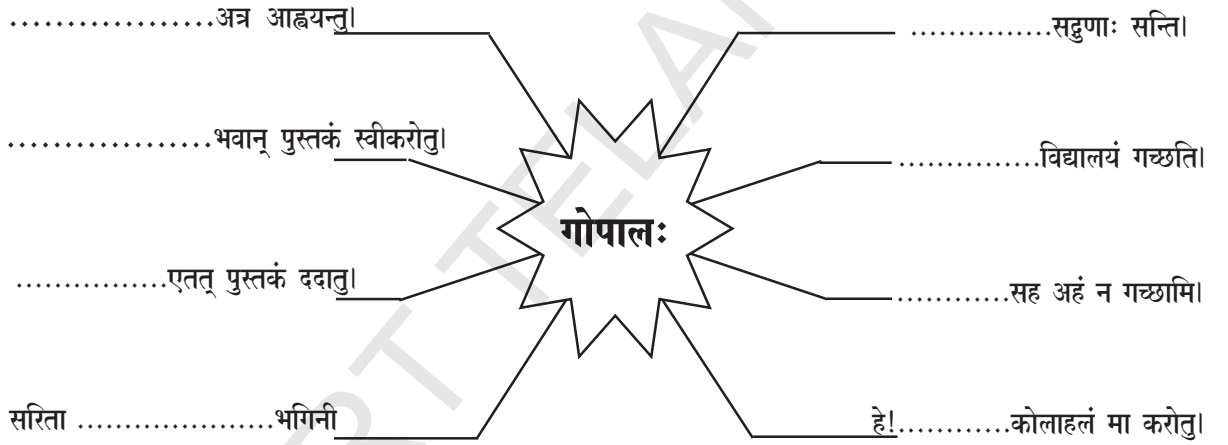
ताराणां		श्रमः	स्वगृहे		प्रभुः
छात्राणां	भूषणं	शीलम्	स्वदेशे	पूज्यते	राजा
सर्वस्य		चन्द्रः	स्वग्रामे		मूर्खः
नराणां		विद्या	सर्वत्र		विद्वान्

उदा - ताराणां भूषणं चन्द्रः।

५. व्याकरणांशः

अ. गोपालः इति शब्देन योग्यविभक्तिरूपाणां योजनेन वाक्यानि रचयित्वा रिक्तस्थानानि पूरयन्तु।

१.। (प्रथमा विभक्तिः)

२.। (द्वितीया विभक्तिः)

३.। (तृतीया विभक्तिः)

४.। (चतुर्थी विभक्तिः)

५.। (पञ्चमी विभक्तिः)

६.। (षष्ठी विभक्तिः)

४.। (सप्तमी विभक्तिः)

८.। (सम्बोधनप्रथमा विभक्तिः)

आ. अस्यां कथायां स्थूलाक्षरेषु विद्यमानानि पदानि दोषपूर्णानि। तेषां शब्दानाम् उचितानि विभक्तिरूपाणि लिखित्वा कथां पुनः रचयन्तु।

एकः वृद्ध आसीत्। तत् चत्वारः पुत्र आसन्। ते अतीव अलस आसन्। अलस पुत्र दृष्ट्वा वृद्धः कदाचित् एक उपाय चिन्तितवान्। तत् पुत्र आहूय उक्तवान् क्षेत्रं धनं अस्ति। कुत्र अस्ति इति अस्माद् विस्मृतवान्। भवत् अन्विष्य स्वीकुर्वन्तु। सुखं जीवन्तु इति। पुत्र सन्तोषं क्षेत्रं खननं कृतवन्तः। कुत्रापि धनं न लब्धम्। खातभूमिं धान्यं वपनं कृत्वा कृषिं कृतवन्तः। जनक आशयं ज्ञात्वा तत् सन्तुष्ट अभवत्। अनन्तरम् आलस्यं परित्यज्य सुखं जीवितवन्तः।

उदा- एकः वृद्धः आसीत्

६. सर्जनात्मकव्यक्तीकरणम्

अ. पाठस्य एकां नीतिं स्वीकृत्य अन्यां कथां लिखन्तु।

७. परियोजनाकार्यम्

अ. विभक्त्यनुसारं प्रत्येकं विभक्तेः दशपदानि दशवाक्यानि च पाठ्यपुस्तके अन्विष्य सङ्कलयन्तु।

आ. “विद्वान् सर्वत्र पूज्यते” इति नीतिमनुसृत्य एकां कथां सङ्गृह्य आनयन्तु, कक्ष्यायां वदन्तु।

८. प्रशंसा

- फातिमा - वाणि! शीलं नाम किम्।
 वाणी - सखि! सर्वजनमोदयोग्यं, सत्प्रवर्तनम् एव शीलम् इति वदन्ति।
 फातिमा - तेन किं प्रयोजनम्?
 वाणी - सखि! शीलस्य कारणतः मूर्खः अपि माननीयः भवति, मानवः महर्षिः भवति। सुचारित्र्यनिर्माणाय शीलमेव साधनं भवति।
 फातिमा - उत्तमम्! भवती सम्यक् उक्तवती। शीलेन विना मानवजीवनं व्यर्थमेव। धन्यवादाः सखि!
 वाणी - स्वागतम्।
 (सत् -शीलवतः महात्मनः उद्दिश्य वदन्तु ।)

स्वीयमूल्याङ्कनम्

१. श्लोकान् अदृष्ट्वा वक्तुं शक्नोमि ।
२. सुभाषितवाक्यानि वक्तुं शक्नोमि ।
३. श्लोकभावान् स्वीयवाक्यैः लेखितुं शक्नोमि ।
४. पाठस्य एकां नीतिं स्वीकृत्य कथां लेखितुं शक्नोमि ।

आम् न किञ्चित्

☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐
☐	☐	☐

हितं मनोहरि च दुर्लभं वचः

